

Σώθηκε το λάδι στο καντήλι του Πογέτ στην Εθνική !

Σώθηκε το λάδι στο καντήλι του Πογέτ στην Εθνική: Αυτά ισχύουν για Σάντος και Χιμένεθ...

Το γυαλί μεταξύ Γκουστάβο Πογέτ και ΕΠΟ δεν έχει ραγίσει απλώς, αλλά ξεκάθαρα πια έχει διαρραγεί τελείως, με το άμεσο διαζύγιο να μοιάζει ως το επικρατέστερο σενάριο. Τι δήλωσε πρόσφατα ο Φερνάντο Σάντος στην Πορτογαλία για το επαγγελματικό μέλλον του και το... νεύμα που αρκεί στον Μανόλο Χιμένεθ.

Του Αντώνη Οικονομίδα

Αξίωμα. Κανείς προπονητής ο οποίος είναι ευχαριστημένος με τη θέση και το ρόλο του, είναι σίγουρος για τη συνεργασία του, δεν βγάζει στη "σέντρα" οποιαδήποτε τυπικότητα, μικρή ή μεγάλη, δεν δημοσιοποιεί παράπονά του, μικρά ή μεγάλα, ουσιαστικά ή όχι.

Δεν δίνει τροφή σε media και κοινή γνώμη με ζητήματα που αφορούν τη λειτουργία της ομάδας του. Ο Γκουστάβο Πογέτ το έκανε, αποκαλύπτοντας μόνος του, σε timing εντελώς ανεπίκαιρο, την αιτιολογία της αποχώρησης του άμεσου βοηθού του, του Μαουρίσιο Ταρίκο, ο οποίος είναι απλήρωτος όπως ανέφερε ο Ουρουγουανός εκλέκτορας, για οκτώ μήνες.

Σεβαστό απολύτως για τον οποιονδήποτε εργαζόμενο να αποχωρεί όταν δεν αμείβεται για την εργασία του. Εν προκειμένω όμως, ο λόγος προφανώς δεν ανακαλύφθηκε χτες. Ισχύει καιρό. Και είτε αφορά κάτι διαδικαστικό, είτε κάτι σοβαρότερο, σε κάθε περίπτωση είναι ένα ζήτημα που λύνεται – υπό συνθήκες ομαλότητας – εσωτερικά, χωρίς να (φτάσει να) γίνει βούκινο.

Το ζητούμενο προφανώς του Πογέτ δεν είναι το... σαμάρι (ο Ταρίκο), αλλά το... γαιδούρι, το θέμα δηλαδή με το δικό του συμβόλαιό. Εξ αρχής, ο ομοσπονδιακός τεχνικός συμφώνησε και υπέγραψε για να βρίσκεται στον πάγκο της Εθνικής μέχρι και το τέλος του 2023. Εάν και εφόσον η Εθνική προκρίνονταν στα τελικά του Euro, τότε το συμβόλαιό του θα παρατείνονταν αυτόματα. Δεν συνέβη.

Εάν προκρίνονταν στα τελικά του Nations League – που ήταν και ο πρώτος στόχος – τότε η συνεργασία των δύο πλευρών θα έφτανε ως και τα τελικά του ερχόμενου Μαρτίου. Ανεξαρτήτως αν είναι ή μοιάζει λογικό, ανεξαρτήτως αν δεν είναι κάτι συνηθισμένο (κάθε άλλο), αυτό συμφωνήθηκε.

Στο πλαίσιο αυτής της συμφωνίας, υπήρχε η αμοιβαιότητα πως σε περίπτωση πρόκρισης στα τελικά της Γερμανίας μέσω των τελικών του Nations League, τότε και πάλι η συνεργασία των δύο πλευρών θα παρατείνονταν.

Αν η Εθνική αποκλείονταν, τότε κανείς – εξ ου και η λογική της συμφωνίας από τη μεριά της ΕΠΟ – λογικά δεν θα ήθελε να διατηρηθεί στο πόστο του ένας προπονητής, ο οποίος απέτυχε και μέσω της συγκεκριμένης διαδικασίας και με αντιπάλους το Καζακστάν, την Γεωργία και το Λουξεμβούργο.

Ο Πογέτ από την πλευρά του, θεωρώντας πως εξασφάλισε το πρώτο ζητούμενο – την πρόκριση δηλαδή στα τελικά του Nations League – εκτιμούσε ως περίπου αυτονόητη την επέκταση του συμβολαίου του. Και το γεγονός ότι δεν έχει υπάρξει ως και τώρα η παραμικρή νύξη για κάτι τέτοιο από την ομοσπονδία τον ενόχλησε.

Όπως τον ενόχλησε και η μη κάλυψη που ο ίδιος θεώρησε πως υπήρξε από την πλευρά της ΕΠΟ για τον θόρυβο που προκάλεσαν οι Σεπτεμβριανές επιλογές του, με τη δημοσιοποίηση δηλαδή της αποχώρησης του Κώστα Φορτούνη και την μη κλήση του Γιάννη Κωνσταντέλια. Αποφάσεις και επιλογές του Ουρουγουανού που έφεραν σε δύσκολη θέση και την ομοσπονδία, κάτι που

δημοσιοποιήθηκε (και επίσης δεν άρεσε στον Πογέτ).

Η ενόχληση λοιπόν, το ράγισμα στο γυαλί, από τότε ήταν αμοιβαίο. Και κάθε έκτοτε ενέργεια οδηγούσε σε ακόμη μεγαλύτερη διάρρηξη. Οι πρόσφατες δηλώσεις του Πογέτ σε βρετανικό μέσο, με τις οποίες ουσιαστικά αυτοπροτείνονταν για τον πάγκο της εθνικής Ιρλανδίας – τονίζοντας και πάλι πως δεν έχει συμβόλαιο πέραν του Μαρτίου με τη “γαλανόλευκη” – ακούστηκαν εξαιρετικά αρνητικά.

Πόσο μάλλον από την στιγμή που επιβεβαιώθηκε πως ο Πογέτ δεν έχει μείνει μόνο σε δημόσιο σχολιασμό, αλλά όντως είχε επαφές, έστω και διερευνητικές προς ώρας, με την ιρλανδική ποδοσφαιρική ομοσπονδία. Θεμιτό σε κάθε περίπτωση από έναν επαγγελματία ο οποίος δεν γνωρίζει το άμεσο εργασιακό μέλλον του, ενδεικτικό όμως παράλληλα και του... σχίσματος που έχει υπάρξει.

Τι μέλλει γενέσθαι...

Έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί τα δεδομένα, μοιάζει πολύ δύσκολο η συνεργασία των δύο πλευρών όχι να φτάσει ως τα τελικά του Nations League – και πώς να γίνει δηλαδή κάτι τέτοιο μέσα σε κλίμα εκατέρωθεν ψυχρότητας και δυσμένειας – αλλά έστω να συνεχιστεί και πέραν των δύο επόμενων υποχρεώσεων της Εθνικής, του φιλικού δηλαδή με τη Νέα Ζηλανδία και του τελευταίου παιχνιδιού στον προκριματικό όμιλο του Euro με τη Γαλλία.

Είναι ξεκάθαρο πως δεν υπάρχει η παραμικρή επικοινωνία μεταξύ ΕΠΟ και εκλέκτορα και διαφαίνεται πως δεν υπάρχει και επιθυμία για επικοινωνία. Κρίνοντας μάλιστα και από τη συμπεριφορά του Πογέτ σε αντίστοιχες περιπτώσεις στο “ελληνικό” παρελθόν του (και όταν δηλαδή συμφώνησε να αναλάβει την ΑΕΚ, αλλά και όταν αποχώρησε), ένας συμβιβασμός πριν το διαζύγιο, έστω και για χάρη των... παιδιών, δεν μπορεί να θεωρηθεί το ρεαλιστικότερο ενδεχόμενο. Κάθε άλλο.

Ανατροπές πάντα γίνονται προφανώς – για την ΕΠΟ μιλάμε άλλωστε, όπου διαχρονικά τα πάντα γίνονται και μπορούν να γίνουν... -, αλλά στην προκειμένη περίπτωση έτσι όπως έχει διαμορφωθεί το σκηνικό, με τη ραγδαία επιδείνωση των σχέσεων των δύο πλευρών το τελευταίο δίμηνο, εκτιμάται από όσους γνωρίζουν την καθημερινότητα και τις εκατέρωθεν σκέψεις, ότι το σημείο της μη επιστροφής έχει ξεπεραστεί.

Εύλογη συνεπώς και η ονοματολογία περί διαδοχής του Ουρουγουανού. Ο Φερνάντο Σάντος πρώτος πρώτος εμφανίστηκε στο προσκήνιο. Προ εβδομάδας μόλις, ο Πορτογάλος προπονητής έδωσε μια μεγάλη συνέντευξη, σε δύο μέρη δημοσιευμένα, στην A Bola, την εφημερίδα της πατρίδας του.

Αφού για ακόμη μια φορά κατέθεσε τη λατρεία του για την (“κάτι παραπάνω από δεύτερη πατρίδα μου”, όπως τη χαρακτήρισε) Ελλάδα, ξεκαθάρισε πως πλέον αυτό που του λείπει ύστερα από τόσα χρόνια σε πάγκους εθνικών ομάδων, είναι η επιστροφή στην καθημερινότητα ενός συλλόγου.

Πέραν τούτου, ανεξαρτήτως της αγάπης του Σάντος για την Ελλάδα, δεν μιλάμε για τον ίδιο Σάντος που έφυγε (εκδιώχθηκε καλύτερα) από την Εθνική το 2014. Το στάτους του επαγγελματία Σάντος, είναι τελείως διαφορετικό, ακόμη και συνεκτιμώντας την παταγώδη αποτυχία του στην τελευταία του δουλειά ως εκλέκτορας της Πολωνίας.

Κάτι που δεν συνίσταται στο οικονομικό. Η ακριβέστερα, δεν έχει να κάνει καθόλου με το οικονομικό. Πόσο εύκολα ο πρωταθλητής Ευρώπης Φερνάντο Σάντος θα επιστρέψει σε μια Εθνική Ελλάδας, η οποία δεν έχει καν προπονητικό κέντρο; Η οποία δεν μπορεί σε επίσημο φιλικό παιχνίδι να βρει ένα γήπεδο να τη φιλοξενήσει το οποίο θα έχει τη δυνατότητα να δεχτεί κόσμο στις κερκίδες (όπως δεν θα γίνει δηλαδή στο επερχόμενο με τη Νέα Ζηλανδία στη Ριζούπολη);

Θέματα που ορθότατα έχει θίξει και αναδείξει και ο Πογέτ, τα οποία πλέον όχι μόνο τον ενοχλούν, αλλά καθιστούν τη

γενικότερη – εμφανή πλέον, χωρίς καμία διάθεση να την κρύψει – δυσθυμία του, αφόρητη.

Ούτε και το όνομα του Μανόλο Χιμένεθ, που επίσης ακούγεται, δεν είναι άγνωστο ή πρωτοεμφανιζόμενο. Και πριν τη συμφωνία με τον Πογέτ είχε συζητηθεί, το εκρηκτικό ταπεραμέντο όμως του Ισπανού (θεωρήθηκε μάλιστα εκρηκτικότερο του Ουρουγουανού) αποτέλεσε αποτρεπτικό παράγοντα στο να προχωρήσει τότε η όποια συζήτηση.

Τώρα, ο αλλοτινός προπονητής της ΑΕΚ έχει ρόλο συμβούλου στη Σέρο Πορτένιο της Παραγουάης. Δεν δεσμεύεται με κάποια ισχυρή δέσμευση και – όπως λέγεται – ένα... νεύμα θα του έφτανε για να δεχτεί τη θέση του ομοσπονδιακού τεχνικού, αν και εφόσον του προταθεί.

Δεν είναι οι μόνοι, δεν θα είναι οι μόνοι, όταν και εφόσον ξεκινήσει η όποια αναζήτηση. Ακόμη δεν έχει γίνει. Και εννοείται πως δεν είναι και εύκολο – για πολλούς λόγους – επί του άμεσου τουλάχιστον παρόντος κάτι τέτοιο να ξεκινήσει (όπως για παράδειγμα είχε γίνει όταν ολοκληρώνονταν η συνεργασία με τον Τζον Φαν' τ Σχιπ).

Σε κάθε περίπτωση, το μόνο κρατούμενο τη δεδομένη στιγμή, συνίσταται στο προφανές: ότι δηλαδή η σχέση ΕΠΟ – Πογέτ δεν έχει απλώς φτάσει στο ναδίρ της, αλλά πλέον δεν μοιάζει καν να υφίσταται, πέραν της τυπικότητας της συνεργασίας και των άμεσων υποχρεώσεων της Εθνικής.

Όπως, κοντεύει να πάψει να υφίσταται και το λαδάκι στο καντήλι του ομοσπονδιακού τεχνικού Γκουστάβο Πογέτ. Αν δεν έχει ήδη σωθεί, σώνεται πια κάθε στιγμή που περνάει.

ΠΗΓΗ: www.sport24.gr